

Medlem af det Fleertal, der findes i Udvalget, finder jeg mig dog dreven til ialfald at forsøge paa at klare, hvorfor jeg paa det Bestemteste maa fraraade det ærede Thing at gaae ind paa Mindretallets Forslag. Jeg vil strax sige, at, om det end virkelig kunde lykkes, hvad jeg ikke kan erkende, at det kan, og meget mindre at det hidtil er, at reducere Fleertallets Forslag til at være aldeles forkasteligt, beviser dette aldeles Intet med Hensyn til Mindretallets Forslag. Fleertallets Forslag maa, naar vi komme videre i Forhandlingerne, staae og falde med sig selv, og de Herre, der ikke kunne gaae ind paa det, maae jo stemme imod det; det er ganske ligefrem, men dermed er det aldeles ikke givet, at Mindretallets Forslag er antageligt. Jeg skal minde om, at vi allerede i en lang Aarrække have forhandlet om en Indkomstskat. For den, der have fulgt vor Udvikling, er Indkomstskatten en gammel Sag, en Sag, der paa forskjellige Rigsdage har givet Anledning til mangfoldige og udførlige Forhandlinger, men det skulde dog være besynderligt, om Udbyttet af alle disse Forhandlinger, af alle de Drøftelser, der fra forskjellige Sider have fundet Sted i saa mange Aar, dog ikke tilsidst skulde kunne blive det, at man fik en Lov, der var brugelig. Dersom dette ikke skulde kunne siges at være Udbyttet af de lange Forhandlinger, vil jeg ligefrem sige, at det var til at fortvivle over, at man havde anvendt saamange Kræfter og saamegen Tid paa dette Arbejde. Det, der her ligger for, kan efter Tid og Leilighed ligefrem siges at være et Udbytte af mangeaarige Forhandlinger angaaende en Indkomstskat, et Udbytte, der lempet sig efter de Forhold og de Stemninger, som have gjort sig gjældende. Dersom man overhovedet troer paa Muligheden af at komme til en Indkomstskat, mener jeg, at man dog tilsidst maa komme til det Standpunkt, da man siger: Nu maae vi prøve det Resultat, vi have indvundet af disse lange Forhandlinger; nu maae vi see at faae Noget ud deraf, saaledes at Erfaringen kan lære os, om det er brugeligt eller ikke, og hvilke Mangler det virkelig i praktisk Henseende har. Paa disse Mangler kunne vi da efterhaanden rette ved Lovbestemmelser,

naar vi først have en bestemt Erfaring for, hvilke disse Mangler ere; men, mine Herre, denne Erfaring kunne vi ikke erhverve os, før vi komme til at prøve en saadan Lov i Livet. Saalænge dette ikke er skeet, vil man vedvarende opstille Grundsetning mod Grundsetning og Forslag mod Forslag i det Uendelige, saaledes at vi i denne Retning ville opslide vore Kræfter uden at komme til nogen Ende med Sagen. Grunden, hvorfor jeg gennem flere Aar har bidraget Mit til at kunne faae en Indkomstskattelov efter Procentsystemet, er den, at det efter min Mening er det eneste holdbare System, hvorved vi kunne faae en Indkomstskat, der, forsaavidt man skal have en extraordinair Skat, kan holde sig gennem en Række af Aar. Contingentsystemet har jeg, saa at sige hele Tiden været imod, men Grundene dertil kjendes saa godt, at jeg ikke her skal opholde mig ved dem. Hvad der har styrket mig til iaar bestemt og afgjort at slutte mig til det foreslaaede Procentsystem, er, at Udvalgets ærede Drosfører (Sjænger), der egentlig har været den meest kyndige og talentfulde Forvarer for Contingentsystemet, iaar har gjort et afgjørende Skridt over til at forsøge Procentsystemet, og naar han med sin Indsigt — jeg holder mig overbeviist om, at intet af de ærede Medlemmer vil tage fortrydeligt op, at jeg siger, at han er den meest kyndige i den Henseende — har gjort et saadant Skridt, har det ikke kunnet Andet end styrke deres Overbeviisning, som hidtil have staaet paa denne Side. Derfor er det min Mening, at man nu maa komme til her at gjøre dette Skridt. — Naar man nu seer hen til Dagsordenen, vil en Følge af dens Vedtagelse være, at Spørgsmaalet igjen flydes ud i en vis Fremtid. Mindretalsforslaget gaar rigtignok ud paa at opfordre Regjeringen til i næste Rigsdagsamling at forelægge en Beskatningslov, saaledes som den her er nærmere betegnet, men vi have jo ikke hørt Regjeringens Udtalelse om dette Forslag. Sagen vil naturligvis komme til at staae noget forskjelligt, dersom den ærede Finansminister siger, at han, hvis Mindretalsforslaget vedtages, vil stræbe hen til i næste Rigsdagsamling at forelægge en saadan Lov, som her betegnes. Jeg tør ikke